

Ar trešo pamatu prasītājas apgalvo, ka savā lēmumā Komisija pārkāpusi uzņēmuma vienota rakstura jēdzienu EKL 81. panta un Regulas Nr. 1/2003 (⁽¹⁾) 23. panta 2. punkta izpratnē.

Ceturtajā pamatā tās apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi noteikumus, kas reglamentē mātes sabiedrībām nosakāmo atbildību par pārkāpumiem, ko izdarījis to meitas uzņēmums. Prasītājas uzskata, ka Komisija nav ievērojusi savu pilnvaru robežas, nosakot atbildības kritērijus, kļūdaini interpretējama judikatūru, kas uz to attiecas, un pārkāpdama savu lēmumu pieņemšanas praksi šajā jomā. Atbilstoši prasītāju teiktajam Komisija ir turklāt pārkāpusi juridiskās personas neatkarības principu.

Piektais pamats ir saistīts ar to būtisko principu pārkāpumu, ko ir atzinušas visas dalībvalstis un kas veido Kopienas tiesiskās kārtības neatņemamu sastāvdaļu, kā, piemēram, nediskriminācijas princips, atbildības par savu rīcību princips, sodu individuālā rakstura princips, kā arī legalitātes princips.

Sestajā pamatā prasītājas apgalvo, ka Komisija pārkāpusi labas pārvaldības principu.

Septītais pamats ir saistīts ar to, ka Komisija, iespējams, pārkāpusi tiesiskās drošības principu attiecībā uz prasītājam.

Ar astoto pamatu prasītājas uzsver, ka apstrīdētais lēmums ir uzskatāms par pilnvaru pārsniegšanu, ciktāl tas tām uzliek atbildību par strīdīgās aizliegtās vienošanās noslēgšanu un tām solidāri ar to meitas uzņēmumu uzliek naudas sodu.

Devītajā pamatā tās uzskata, ka Komisija pārkāpusi tādus noteiktus pamatprincipus, kuri reglamentē naudas sodu uzlikšanu, kā vienlīdzīgas attieksmes princips, jo tā nav piemērojusi 25 % samazinājumu prasītājam sākotnēji uzliktā naudas soda summai, kaut arī tā to piemēroja citam apstrīdētā lēmuma adresātam tādēļ, ka tam nebija zināms viss pārkāpums. Turklāt prasītājas atsauca uz nevainīguma prezumpcijas un tiesiskās drošības pamatprincipu pārkāpumu, kas, pēc to domām, izriet no tā, ka Komisija nav ievērojusi savu pilnvaru robežas attiecībā uz preventīvās ietekmes ņemšanu vērā.

Pakārtoti prasītājas uzskata, ka naudas sods, kas uzlikts to meitas uzņēmumam un par kura samaksu tās ir kopā un solidāri atbildīgas, ir jāsamazina līdz taisnīgam līmenim. Tās lūdz piemērot 25 % samazinājumu naudas soda sākotnējai summai tādēļ, ka nav zinājušas par pārkāpumu, kā arī ņemt vērā atbildību mikstinošos apstākļus, jo tām gandrīz vienlaicīgi uzlikti ievērojami naudas sodi divās līdzīgās lietās.

(⁽¹⁾) Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2006. gada 4. augustā — Europig pret ITSB (“EUROPIG”)

(Lieta T-207/06)

(2006/C 261/38)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Europig, Josselin (Francija) (pārstāvis — D. Masson, avocat)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt apstrīdēto Apelāciju padomes 2006. gada 31. maija lēmumu lietā R 1425/2005-4;

— piespriest ITSB atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “EUROPIG” attiecībā uz 29. un 30. klasē ietilpstošajām precēm (reģistrācijas pieteikums Nr. 3816691)

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelāciju noraidīt

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta, kā arī 2. un 3. punkta pārkāpums. Prasītāja norāda, ka preču zīme, kuras reģistrāciju tā ir pieteikusi, neesot apzīmētās preces aprakstoša, ka tā esot pilnīgi atšķirīga un ka, jebkurā gadījumā, nosaukuma “EUROPIG” atšķirtspēja esot iegūta izmantošanas rezultātā.

Prasība, kas celta 2006. gada 26. augustā — Budějovický Budvar pret ITSB — Anheuser-Busch (“BUD”)

(Lieta T-225/06)

(2006/C 261/39)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Budějovický Budvar, národní podnik, České Budějovice (Čehijas Republika) (pārstāvis — F. Fajgenbaum, avocat)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece: *Anheuser-Busch, Incorporated*

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu, kuru 2006. gada 14. jūnijā ir pieņēmusi ITSB Apelāciju otrā padome;
- noraidīt vārdiskas preču zīmes "BUD" attiecībā uz 32. un 33. klasē ietilpstošām precēm reģistrācijas pieteikumu Nr. 1 603 539;
- Pirmās instances tiesas pieņemto lēmumu nodot ITSB;
- piespriest *Anheuser-Busch* atlīdzināt visas izmaksas un tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: *Anheuser-Busch, Incorporated*

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "BUD" attiecībā uz 32. un 33. klasē ietilpstošām precēm — reģistrācijas pieteikums Nr. 1 603 539

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: tiesības uz aizsargātu izcelsmes norādi "BUD" alus apzīmēšanai

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelāciju noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 40/94 (¹) 62. panta 1. punkta, kā arī īstenošanas Regulas Nr. 2868/95 (²) 20. panta pārkāpums, jo Apelāciju padome neesot kompetenta lemt par prasītājas savu iebildumu ietvaros norādītās izcelsmes norādes likumību. Turklāt tā norāda, ka apzīmējums "BUD" ir izcelsmes norāde, kas ir aizsargāta Francijā, kā arī Austrijā. Prasītāja arī norāda, ka Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punkts tika piemērots kļūdaini, jo tā uzskata, ka izcelsmes norāde "BUD" ir apzīmējums, ko izmanto attiecīgajā nozarē.

(¹) Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

(²) Komisijas 1995. gada 13. decembra Regula (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1995, L 303, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2006. gada 29. augustā — *REWE-Zentral* pret ITSB ("Port Louis")

(Lieta T-230/06)

(2006/C 261/40)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *REWE-Zentral AG*, Ķelne (Vācija) (pārstāvji — *M. Kinkeldey, Rechtsanwalt, A. Lehmann, Rechtsanwältin*)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītāja(s)/(u) prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2006. gada 21. jūnija lēmumu — apelācijas lietas numurs R 25/2006-1 — attiecībā uz Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 003 664 133 "PORT LOUIS";
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "Port Louis" attiecībā uz 18., 24. un 25. klasē ietilpstošām precēm (reģistrācijas pieteikums Nr. 366 4133)

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelāciju noraidīt

Izvirzītie pamati: esot pārkāpts Regulas (EK) Nr. 40/94 (¹) 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts, jo pieteiktajai preču zīmei esot atšķirtspēja. Turklāt esot pārkāpts tiesību tikt uzklautam princips.

(¹) Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2006. gada 30. augustā — *Nīderlandes Karaliste* pret Komisiju

(Lieta T-231/06)

(2006/C 261/41)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Nīderlandes Karaliste*, (pārstāvji — *H. G. Sevenster un D. J. M. de Grave*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija